

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja doręczona pismem z dnia 30 kwietnia 2021 r. narusza prawo, w związku z czym należy stwierdzić jej nieważność w całości na podstawie art. 263 TFUE. Skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji błędnie stwierdzono, iż wniosek Cargolux z dnia 2 lutego 2021 r. o zapłatę kwoty należnych odsetek za zwłokę i kwoty należnych odsetek składanych jest przedawniony i niedopuszczalny.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że naruszenie przez Komisję art. 266 akapit pierwszy TFUE skutkuje tym, iż Unia w ramach odpowiedzialności pozaumownej jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Cargolux odszkodowania w wysokości kwoty należnych odsetek za zwłokę i kwoty należnych odsetek składanych na podstawie art. 266 akapit drugi TFUE, art. 268 TFUE i art. 340 akapit drugi TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2021 r. – Assaad / Rada

(Sprawa T-426/21)

(2021/C 338/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nizar Assaad (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: M. Lester, barrister, G. Martin i C. Enderby Smith, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2021/751 z dnia 6 maja 2021 r.⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/743 z dnia 6 maja 2021 r.⁽²⁾, które zmieniają wpis 36 w Załączniku I do decyzji Rady 2013/255/WPZiB oraz wpis 36 w Załączniku II do rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący twierdzi, że od 2011 r. Rada wielokrotnie stwierdzała, że skarżący nie jest osobą, której nazwisko zostało umieszczone we wpisie 36 wykazu dotyczącego stosowanych wobec Syrii unijnych środków ograniczających. W drodze zaskarżonych aktów Rada dążyła do odwrócenia tego stanowiska, i obecnie, bez żadnego uzasadnienia lub podstawy faktycznej lub prawnej, twierdzi, że nazwisko skarżącego było faktycznie umieszczone w wykazie od 2011 r. Podniesione przez skarżącego zarzuty nieważności kwestionują diametralną zmianę stanowiska Rady w zaskarżonych aktach jako opartą na licznych błędach w ocenie; mającą bezprawnie moc wsteczną i naruszającą zasadę pewności prawa; stanowiącą nadużycie i niewłaściwe wykorzystanie uprawnień Rady; oraz sprzeczną z zasadą powagi rzeczy osądzonej.

⁽¹⁾ Dz. U. 2021, L 160, s. 115.

⁽²⁾ Dz. U. 2021, L 160, s. 1.